

høie Things Grund i saa Henseende kan udtrykkes med de fremmede Ord: saaledes skal det være, car tel est notre plaisir. Anden Grund er der ikke fra dette Things Side fremført; at man nu fra anden Side sætter en bestemt Mening derimod og holder sig til den, kan man ikke forundre sig over. Heller ikke iaar vil det ærede Flertal bevilge en Visittatsreise til Grønland. Der er visse Spørgsmaal, hvor det synes ganske overordentlig uehøiligt, at de ere bleve paa en vis Maade til Stridsspørgsmaal ifjor. Jeg taler ikke her om Universitetet; thi det er et virkeligt Stridspunkt, men ogsaa ligeoverfor dette i og for sig temmelig udfyldige Spørgsmaal synes man iaar, fordi jeg ifjor tillod mig at optage det ogsaa til Forhandling i Landsthinget, at finde det som Noget, der følger af sig selv, at dette Thing skal forkaste det. Det er mig lidt uforstaaeligt. Det synes, at det ærede Flertal antager, at netop disse Embedsmænd, som ere ansatte i Grønland, Præster og Missionærer, ere af en saadan færegen Besskaffenhed, at de fremfor alle andre Embedsmænd kunne undvære den nødvendige Kontrol og det nødvendige Tilsyn. Jeg har al mulig Agtelse for dem, men jeg tror ikke, at de, ligesaa lidt som nogen Anden, have godt af at være uden noget Tilsyn fra oven af. — Under Nr. 54 vil Flertallet ikke bevilge en Forhøielse af annua til Naturhistorisk Museum. Disse annua bleve, om jeg ikke i Dieblisset huster feil, bevilgede i 1873 med 1,100 Kr. til 1ste Afdeling og 760 Kr. til hver af de to andre Afdelinger. Det har allerede for flere Aar siden viist sig, at disse Summer være for smaa, og min Forgænger paa denne Plads stillede derfor Forslag om deres Forhøielse. Det høie Thing gik ikke ind derpaa, og ifjor lod jeg denne Sag hvile, men har nu atter efter indtrængende Anmodning fra Museet taget den op igjen. Jeg tror, at man vil gjøre en god Gjerning ligeoverfor dette Museum, som er et smukt Museum, der er vel ordnet, og som i det Hele taget gjør vort Land Ære, ved at bevilge den i og for sig ringe Sum af 2,000 Kr. — Hvad Forslag under Nr. 55 angaar, har det glædet mig, at man synes ikke at ville ind paa en større Diskussion derom. Sagen er nemlig den, at denne Diskussion vil blive ført, uden at den Minister er tilstede, som den egentlig vedkommer, hvis de Herrer ville føre den iaften. En ny Lov med Forbud i større eller mindre Grad mod Divisektion, er en Sag, som vedkommer Justitsministeren og ikke mig. Jeg kan kun ganske henstille til det høie Thing, om det vil vedtage Endringsforslag under Nr. 55, eller det ikke vil vedtage det. Selvfølgelig, om Thinget vedtager det eller ikke vedtager det, vil der i Virkeligheden blive levende opstaaet lige mange og lige saa Dyr. Jeg maa som min private Mening udtale, at jeg ikke tror, man kan undvære Divisektionen. Et Andet er, om der

maaste i den nuværende Lovgivning mangler de rette Grændser for dens Anvendelse af Alle og Enhver. Det er muligt, derom vil jeg aldeles ikke udtale mig. Jeg siger kun, det er en Sag, som ikke vedkommer mig, men vedkommer Justitsministeren. — Forslaget under Nr. 58 kan jeg gaa ind paa. Jeg skal blot udtale, at Bestyrelsen heraf vil være, at den Sum af 1,000 Kr., som jeg havde tænkt at bevilge i Honorar til ægyptologiske Foredrag paa Universitetet, ikke kan komme til Anvendelse; men da Udvalget saa paa den anden Side har indrømmet mig Ret til at ansætte en Docent i slaviske Sprog, maa jeg jo finde mig deri. — Endringsforslaget under Nr. 59 skal jeg ikke modsætte mig. — Endringsforslagene under Nr. 60 og 67 angaa Spørgsmaalet om Bidrag til Realskolerne, om dette Bidrag skal udredes af det lærde Skolevæsens Budget eller af Sorø Akademi. Det har forekommet Ministeriet iaar som ifjor, at da Sorø Akademi for Dieblisset ialtsald har Raad til at udrede denne Udgift, hvorimod man ved at lade den udredes af det lærde Skolevæsens Budget vil bevise, at dette Budget faar en endnu større Underbalance, end det allerede er opført med paa Finantsloven, er det naturligt at lade disse Udgifter udrede af Sorø Akademi. Der afgjøres jo Intet for Fremtiden derigjennem; man fører blot Udgiften over paa en Konto, hvor den ingen Stude gjør for Dieblisset; der er ikke derigjennem sagt, at den til evige Tider skal staa der — efter min Mening burde den overføres paa det almindelige Statsbudget — men der er kun søgt en Udvei, for ikke at opprise det lærde Skolevæsens Kapitalformue, som i Fremtiden vil have meget god Brug for sine Kapitaler. Det vil ikke kunne undgaaes i en nær Fremtid, at der fremkommer Forslag om meget betydelige Bygningsudgifter paa dette Budget. Der synes mig derfor at være al mulig og rimelig Grund til at lette det saameget som muligt. Naar det ærede Udvalg har ment, at Lemvig Realskole iaar skal have en forhøiet Indtægt af 500 Kr., skal jeg ikke have noget derimod, heller ikke skal jeg sige Noget imod, at man vil bevilge 1,500 Kr. mindre til Legnestoler for Kvinder. — Spørgsmaalet om 3 Adjunkters Ansættelse ved de lærde Skoler er jo et Spørgsmaal, som allerede var oppe ifjor. Jeg skal kun gjentage, hvad jeg dengang udtalte, at jeg ikke er istand til at indse, at dette Spørgsmaal staar i nogen Forbindelse med Lønningsforslaget for de lærde Skoler. Den nuværende Lønningslov for de lærde Skoler fastsætter ikke Antallet af Adjunker. Det Forslag som jeg har tilladt mig at fremsætte for det høie Thing, fastsætter det heller ikke, og det har bestandig været Praxis, at, naar det har været nødvendigt at udvide Adjunkternes Antal, er det sket gennem Finantslovsbevilling — Andet er det ikke, der foreslaas her — og jeg tror ikke, man vil kunne nægte, at Trængsel til disse Læreres Ansættelse er